

Dosarul nr.3ra-1252/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (Jud: V. Ciumac)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Jud: S. Gîrbu, V. Buhnaci, M. Guzun)

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Nicolae Duca,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Duca
împotriva Primarului com. Grătiești, Victor Mardare cu privire la contestarea actului
administrativ

împotriva deciziei din 13 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul depus de Nicolae Duca și s-a menținut hotărârea din 13 octombrie
2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 19 aprilie 2017, Nicolae Duca a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Primarului com. Grătiești, Victor Mardare cu privire la contestarea actului
administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 20 februarie 2017 ora 16:25,
în incinta Școlii de Arte Grătiești a fost efectuat un control inopinat și clandestin din
partea Primarului com. Grătiești, Victor Mardare și alte patru persoane dintre care
unul a fost Isae Braghiș, consilier în Consiliul com. Grătiești.

Reclamantul a susținut că acțiunile acestora au fost justificate prin faptul că
există un conflict de lungă durată între consilierul com. Grătiești, Dumitru Busuioc
și angajatul Școlii de Arte com. Grătiești, Nicolae Duca.

Astfel reclamantul a menționat că în aceiași zi Primarul com. Grătiești, Victor
Mardare a emis dispoziția nr. 9 cu privire la constituirea unei comisii speciale de
control, motivând-o prin faptul existenței situației de conflict apărute în cadrul APL
Grătiești privind activitatea profesorului cumulard al Școlii de Arte din com.
Grătiești, Nicolae Duca.

Nicolae Duca a relatat că, la 30 ianuarie 2017, litigiul între el și Dumitru
Busuioc a fost definitivat prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost constatat faptul ilicit al lui Dumitru Busuioc și i-a fost aplicată sancțiune
contravențională sub formă de amendă.

În acest context, reclamantul a accentuat că, examinând Legea privind administrația publică locală, se constată că administrația publică nu este organul abilitat cu funcții de control asupra respectării legislației în vigoare și anume legislația muncii, cu atât mai mult că, Legea privind administrația publică locală nu oferă asemenea împuterniciri autorității publice locale.

Reclamantul a afirmat că la 21 februarie 2017, a expediat în adresa Primarului comunei Grătiești o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea dispoziției nr. 9 din 20 februarie 2017, însă, prin răspunsul Primarului comunei Grătiești, Victor Mardare din 20 martie 2017, cererea a fost respinsă. În susținerea legalității dispoziției, Primarul comunei Grătiești, Victor Mardare a invocat prevederile art. 29 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, potrivit căruia, primarul exercită în teritoriul administrat următoarele atribuții de bază: exercită funcția de administrator al bugetului local, asigurând gestionarea resurselor bugetare, administrarea patrimoniului public în conformitate cu principiile bunei guvernări și efectuarea cheltuielilor conform alocațiilor bugetare aprobate, informând consiliul local despre situația existentă. Reclamantul a indicat că norma invocată de pârât nu este instituită în scopul efectuării controalelor față de o instituție sau prin reducerea salariilor unor salariați, dat fiind că, acestea cad sub incidența raporturilor juridice de muncă, în virtutea cărora se încheie contractul individual de muncă.

Totodată reclamantul a arătat că, atribuția conferită prin art. 29 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală are menirea de a asigura respectarea normei imperative prevăzută de art.7 alin. (3) din Legea nr. 397 din 16 octombrie 2003 privind finanțele publice locale și a altor norme invocate în prezenta cerere.

Prin urmare, Nicolae Duca a relatat că, informația cu referire la art. 29 alin. (1) lit. f) din Legea privind administrația publică locală, prezentată de către primar în sesizările acestuia, au un caracter pur declarativ și de distorsionare a raportului juridic existent, raport juridic de muncă - subiect, obiect, conținut.

De asemenea, reclamantul a notat că, acțiunea menționată supra se realizează prin intermediul aparatului contabil persistent în cadrul administrației publice locale și nicidecum nu prin efectuarea unor controale clandestine și inopinate față de o instituție extrașcolară.

Nicolae Duca a subliniat că Codul Muncii prevede o gamă de interconexiuni dintre angajator și salariat, care pot fi exercitate doar în limitele prevăzute de legislația în vigoare. Adicional, reclamantul a statuat că, urmare a acestei dispoziții, primarul personal și-a creat acces liber la dreptul de a efectua oricând controale în incinta Școlii de Arte, în special efectuarea controalelor față de sine personal ca profesor cumular.

Reclamantul a menționat că, în baza dispoziției nr. 9 din 20 februarie 2017 a Primarului comunei Grătiești, controalele în incinta Școlii de Arte se efectuează neconținut, practic în fiecare zi. Urmare a acestor controale, la 24 martie 2017 a fost înregistrată sesizarea nr. 442/17 cu privire la prezentarea tuturor proceselor-verbale de efectuare a vizitelor la Școala de Artă din com. Grătiești, în intervalul de timp 20 februarie 2017– 24 martie 2017, însă, Primarul comunei Grătiești, Victor Mardare a

oferit un răspuns evaziv, care consideră reclamantul contravine dreptului la accesul la informație.

Cu referire la acest aspect, reclamantul a afirmat că, la 31 martie 2017, a depus o plângere la Inspectoratul General de Poliție, potrivit căreia a indicat că, i-a fost încălcat dreptul privind accesul la informație și a solicitat examinarea plângerii sub aspectul contravenției prevăzute de art.71 din Codul Contravențional. La 11 aprilie 2017, în rezultatul examinării plângerii reclamantului, Primarul comunei Grătiești, Victor Mardare a expediat în adresa acestuia exclusiv câteva copii ale proceselor-verbale și anume din 20 februarie 2017; 21 februarie 2017; 22 februarie 2017 și 24 februarie 2017, întocmite ca urmare a efectuării controlului în incinta Școlii de Arte din com. Grătiești.

Nicolae Duca a notat că factorii de decizie din com. Grătiești încearcă prin diferite modalități să-i perturbeze drepturile constituționale consacrate în legea supremă a Republicii Moldova. În acest cumul de idei, reclamantul a specificat că nu există nici o probă sau temei legal care ar oferi dreptul Primarului com. Grătiești Victor Mardare să-i rețină în mod abuziv drepturile salariale.

Astfel reclamantul a atras atenția că dispoziția nr.9 din 20 februarie 2017, a fost adoptată peste 5 luni din momentul reținerii primului salariu a său. Mai mult a accentuat faptul că nu are nici un conflict cu careva subiect de drept din autoritatea publică locală și anume Primăria sau Consiliul comunal Grătiești, motiv care ar servi temei de emitere a unei dispoziții.

Nicolae Duca a remarcat că Primarul com. Grătiești, Victor Mardare, nu a respectat procedura de înmânare a copiilor proceselor-verbale, prin care consideră că a constatat ilegal anumite circumstanțe, astfel neglijând prevederile legale în vigoare ceea ce incontestabil contravine statutului său de ales local.

Reclamantul a specificat că, autoritatea executivă în sensul Legii nr. 397 din 16 octombrie 2003 privind finanțele publice locale este primarul unității administrativ-teritoriale de nivelul întâi, președintele raionului, Guvernatorul și Comitetul executiv al unității teritoriale autonome cu statut juridic special, primarul general al municipiului Chișinău, primarul municipiului Bălți.

Nicolae Duca a relatat că prin scrisoarea nr.19/25-682 din 3 martie 2017, Centrul Național Anticorupție l-a informat că sunt 6 procese-verbale întocmite de comisia specială de control și anume nr. 1 din 20 februarie 2017; nr. 2 din 21 februarie 2017; nr. 3 din 22 februarie 2017; nr. 4 din 24 februarie 2017; nr. 5 din 25 februarie 2017 și nr. 6 din 28 februarie 2017. În acest context, reclamantul a afirmat că prin scrisoarea nr. 213/17 din 11 aprilie 2017, Primarul com. Grătiești, Victor Mardare i-a prezentat doar patru procese-verbale și anume procesele-verbale nr. 1 din 20 februarie 2017, nr. 2 din 21 februarie 2017, nr. 3 din 22 februarie 2017 și nr. 4 din 24 februarie 2017.

Astfel reclamantul a subliniat că, Primarul com. Grătiești, Victor Mardare încalcă în mod repetat prevederile legale cu privire la procedura de întocmire a procesului-verbal, mai mult, încalcă dreptul fundamental prevăzut de Constituția Republicii Moldova la art. 26 alin. (1) și (2).

Nicolae Duca a notat că, factorii de decizie ai Primarului com. Grătiești, Victor Mardare, permanent, fără bun simț, abuziv, folosesc aceste instrumente în scopul de a-i leza reputația profesională, de a-i crea sentimente de umilință, frică față de

acestea în vederea supunerii și îndeplinirii cerințelor lor abuzive și ilegale, dat fiind faptul că scopul acestora nu este de a îmbunătăți, promova, dezvolta unitatea administrativ teritorială, ci cu scopul de a subjuga, a robi întreaga colectivitate locală în scopul realizării oricărei porunci parvenite din partea Primarului Victor Mardare.

Solicită Nicolae Duca recunoașterea ilegalității dispoziției nr. 9 din 20 februarie 2017 a Primarului com. Grătiești, Victor Mardare cu privire la constituirea unei comisii speciale de control, anularea proceselor-verbale de constatare, emise ca urmare a efectuării controalelor în baza dispoziției nr. 9 din 20 februarie 2017 a Primarului com. Grătiești, Victor Mardare cu privire la constituirea unei comisii speciale de control, încasarea din contul Primarului com. Grătiești, Victor Mardare în beneficiul său a prejudiciului moral cauzat prin efectuarea controalelor abuzive în mărime de 40 000 lei.

Prin hotărârea din 13 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea s-a respins ca fiind nefondat (f.d. 81, 88-95).

Prin decizia din 13 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Nicolae Duca și s-a menținut hotărârea din 13 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 160-174).

La 24 mai 2018, Curtea de Apel Chișinău a expedit în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 175).

La 16 iulie 2018, Nicolae Duca a depus recurs împotriva deciziei din 13 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurentul Nicolae Duca, în motivarea recursului, a indicat că instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate, au aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios.

Recurentul a menționat că la 21 februarie 2017, a expedit în adresa Primarului comunei Grătiești o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea dispoziției nr. 9 din 20 februarie 2017, însă, prin răspunsul Primarului comunei Grătiești, Victor Mardare din 20 martie 2017, cererea a fost respinsă. În susținerea legalității dispoziției, Primarul comunei Grătiești, Victor Mardare a invocat prevederile art. 29 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, potrivit căruia, primarul exercită în teritoriul administrat următoarele atribuții de bază: exercită funcția de administrator al bugetului local, asigurând gestionarea resurselor bugetare, administrarea patrimoniului public în conformitate cu principiile bunei guvernări și efectuarea cheltuielilor conform alocațiilor bugetare aprobate, informând consiliul local despre situația existentă.

În acest sens, recurentul a notat că instanțele eronat au interpretat aceste prevederi legale și eronat au conferit în baza acestei norme legale atribuții primarului în domeniul muncii, or, Legea nr. 140 din 10 mai 2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii expres stabilește acele organe, care pot efectua nemijlocit controlul asupra legislației muncii, iar primarul ca organ reprezentativ, nu este reglementat ca subiect în aceste acte legislative ca organ de control.

Suplimentar, recurentul a subliniat că instanța nu s-a expus nici prin încheiere, nici prin decizie asupra cerinței privind suspendarea dispoziției nr. 9 din 20 februarie

2017 a Primarului com. Grătiești, Victor Mardare cu privire la constituirea unei comisii speciale de control.

La 16 august 2018, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție i-a comunicat cererea de recurs Primarului com. Grătiești, Victor Mardare, informându-l că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 5 septembrie 2018, Primarul com. Grătiești, Victor Mardare a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Analizând admisibilitatea recursului, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilă cererea de recurs formulată de Nicolae Duca, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră în termen recursul declarat de Nicolae Duca la 16 iulie 2018, din următoarele motive.

În procedura de filtru, instanța de recurs a reținut că decizia integrală a instanței de apel din 13 martie 2018 a fost expediată în adresa părților la 24 mai 2018 (f. d. 175), însă la materialele cauzei nu există dovada recepționării efective a acesteia de către participanții la proces.

Astfel, în atare situație și pentru a nu admite o ingerință disproporțională în dreptul de acces liber la justiție, dar având în vedere data expedierii deciziei contestate (24 mai 2018), instanța de judecată a constatat că recursul declarat de executorul judecătoresc Nicolae Duca este depus în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În aceeași ordine de idei, materialele cauzei au confirmat faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a temeiurilor invocate în recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al aceste căi de atac, la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, precum și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, *inter alia*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, para. 24; *Akaki Tchaghiashvili v. Georgia*, 2 septembrie 2014, para. 34).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat. (a se vedea, *de exemplu*, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, para. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, para. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, întrucât însăși natura sa solicită o reglementare specială din partea statului, care beneficiază de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, para. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, para. 64).

În același timp, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a precizat că interpretarea normelor de procedură reprezintă o chestiune de drept intern și ține, în principiu, de competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*a se vedea*, *de exemplu*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*, para. 25; *Vučković și alții v. Serbia (excepții preliminare)*, 25 martie 2014, para. 80; *Miessen v. Belgia*, *ibidem*, para. 70).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă urmăresc protejarea interesului părții, precum și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și a bunei-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, para. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, para. 41, *Marc Brauer*, ibidem, para. 35; *Miessen*, ibidem, para. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, para. 36 - 37).

În speță, instanța constată că cererea de recurs declarată de către Nicolae Duca este formulată în baza art. 432 alin. (2), lit. a), b), c) din Codul de procedură civilă, așa cum prevede art. 437 alin. (2), lit. f) din Codul de procedură civilă.

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurentului întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acestuia, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei. Cu toate acestea, trebuie subliniat că din succesiunea actelor dosarului reiese că recurentul a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat.

Prin urmare, Colegiul constată că încălcările invocate, exprimate sub forma unor enunțuri generale, fără a fi aprofundate, nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Deci, în mod evident, lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența și temeiul cererii de recurs, impuse de art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, para. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, para. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, para. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 alin. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), ibidem, para. 24; *Beniamin Nersesyan*, ibidem, para. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, para. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, para. 45).

Mai mult, instanța observă că recurentul Nicolae Duca a formulat prezenta cerere după ce a avut posibilitatea de a fi audiat de o instanță de fond și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Levages Prestations Services v. Franța*, 23 octombrie 1996, para. 48; *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, para. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, para. 34).

În sfârșit, în limitele impuse de art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța conchide că recursul dedus judecății nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, care ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate din partea instanței judecătorești ierarhic inferioară a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din

Codul de procedură civilă, fiind respectat, în viziunea instanței, raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Nicolae Duca nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Nicolae Duca se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu